

BİR TEMİZ SOLUK...(*)

İlhan SELÇUK

Alpay Kabacalı soruyor, Şükran Kurdakul yanıtıyor. Söyleşi CK'nin (Cumhuriyet Kitap) 559'uncu sayısında çıktı; şu satırların altını çizmişim okurken...

Kurdakul konuşuyor:

"Şiire çok erken yaşlarda başladım..."

"Biliyorsunuz, ben erken yaşta hapse girdim..."

"On sekiz yaşım yeni bitmişti..."

"Askerde sürgün alayındaydım..."

"Askerden döndükten sonra işsizlik sorunu baş gösterdi..."

"1953'te hapse girince hücrede, kendime özgü şiire hangi kaynaklardan yararlanarak ulaşabileceğimi çok düşündüm..."

"Önce kâğıt kalem de vermiyorlardı, sonradan verdiler..."

Ne yaşam değil mi!..

(*) 16 Kasım 2000 / Cumhuriyet Gazetesi

Kimisi diyebilir ki:

- Delinin zoruna bak!..

**

Delinin zoru bir ömür boyu sürüyor; şiir, kitap, yayınevi, hapis, mahkeme, öykü, sosyalizm, örgüt, eylem, yazı, hücre, demir parmaklık, dergi, parti, sözlük, düzeltmenlik, yazarlıkla vurgulanan yaşamın ilk sillesini şair ne zaman yiyor?.. Karşıyaka Lisesi'nde okurken Ceza Yasası'nın 142'nci maddesinden tutuklanıp içeri atıldığı için okuldan kovuluyor.

Peki, bugün Şükran Kurdakul ne yapıyor?..

Onu Cumhuriyet'in sanat ve kültür sayfasındaki köşesinde her hafta okuyoruz. Son olarak TÜYAP 19'uncu İstanbul Kitap Fuarı'nda "Onur Yazarı" seçildi. Kurdakul gerçek bir onur çiçeğidir; tüm ömründe şiirin ve eylemin birlikteliğini yaşamış gerçek bir insan...

"Redd-i İlhak" ta der ki:

"Karanlığı ışıkla parçaladın, doğaya inat ölümü çocukla parçaladın, sonsuz... Kuşkular ne dünyalar yarattı eleştirmende var mıyız? Bizi bizden başka kim soracak? Sen var mısın arkadaş?"

Sahi var mıyız?..

Sen var mısın?..

Ben var mıyım?..

Biz var mıyız?..

Kendi kendimizi sorgulamanın eşref saatini yeniden kurup kent meydanlarına dikmenin zamanı...

**

Şükran Kurdakul 20'nci yüzyılın ikinci yarısını yaşayarak 'milenyum' a ulaştı. Vardığı yerde geriye dönüp baktığı zaman inanılmaz bir 'uzun yürüyüş' ün noktalanmamış sürecini yaşadığının bilincindedir; hayat arkamızda değil önümüzde!.. Uzamla zamanın birbirine karışıp bütünleştiği noktadayız; onur-

lularla onursuzların hesaplaşmasında insanlığın geleceğine yatırım yapılıyor... Böyle bir kör noktada şairlere ne kadar muhtaç olduğumuzu yeniden anladım.

Yazdım, karanlıklar arkasında
susmaya tutuklarken kendi kendimi.
Bir yalnızlığa yalnızlıkla karşı koyan
gözlerimde görünmez bir sabırla
Yazdım ekmek kokan ellerimi
Çağların kanattığı topraklarımda.

**

Ekmek kokusu, gül kokusu, insan kokusu, yaprak kokusu, toprak kokusu, ıhlamur kokusu, çay kokusu, kahve kokusu, onur kokusu, erdem kokusu, sabun kokusu, temizlik kokusu, karanfil kokusu, yasemin kokusu, tüm temiz kokular burnumda tütüyor...

Bok böceği gibi kokanların toplumun gündemine lök gibi oturdukları şu günlerde Şükran'dan söz açmak temiz bir soluk almak yolunda cankurtaran simidi gibi imdadıma yetişti.

Denizini arayan bir ırmak gibi
Duydum, aktığım geceleri
Yaşadım, içime yazdım
Soluğuma dar gelen bu odalarda.